

Oponentský posudek diplomové práce

Magisterský program RS UK FHS v Praze

Název práce: **Úskalí zavádění supervize v rámci evropských projektů do zařízení ústavního typu**

Jméno studenta: **David Odstrčil**

Zaměření studia: supervize

Posudek vypracoval: Mgr. Jakub Kabíček

Datum: 1.9.2014

Formální náležitosti diplomové práce

Práce Davida Odstrčila splňuje všechny náležitosti požadované katedrou (titulní list, abstrakt v předepsané délce, přiměřená délka textu, poznámkový a odkazový aparát dle platných norem...)

Zpracování tématu

Práce se zabývá zavádění supervize do organizací „ústavního typu“ v rámci evropských projektů – tedy tématem, které je v současné supervizní praxi aktuální a důležité.

Práce má propracovanou a logickou strukturu. Teoretická část koresponduje s částí empirickou.

V *teoretické části* klade autor důraz (soudě podle délky kapitol) na témata Supervize a Organizační kultura. Za podnětné považuji téma organizační kultury, které je až na texty Z. Havrdové a kol. v Čechách v souvislosti se supervizí dosud málo frekventované. V práci je obsáhle a fundovaně zpracované.

Náměty z kapitoly 1.9 „Možnosti poznávání organizační kultury“, by bylo dobré propojit se závěrečnými doporučeními do praxe (str. 87). Jinými slovy diagnostika (či prozkoumání) kultury organizace by mohla supervizorovi pomoci neocitnout se v kůži Dona Quijota bojujícího s větrnými mlýny (či s „kombajnem ústavnictví“ jak to trefně nazýval Ken Kesey). Menší prostor je věnován vymezení pojmu zařízení ústavního typu a evropským projektům. Témata jsou však pojednána dostatečně.

Za podnětný považuji výrok autora: „Supervizor tak musí do mapování pole supervize zahrnout i historicko-lokální kontext organizace“. K tomu se pak vrací v praktické části o propojenosti vztahů v ústavu a místní komunitě. To považuji pro praxi za důležité zjištění.

Empirickou část uvádí autor rešerší dostupné literatury, ve které jsou hojně zastoupeny závěrečné práce studentů z různých VŠ (diplomové, bakalářské). To považuji za klad – empirickou část to pomáhá zasadit do kontextu současného bádání.

Velmi dobře a komplexně je popsána metodologie a organizace výzkumu včetně jejích limitů – to pavažuji za vynikající část práce.

Za hlavní výzkumnou otázku si David Odstrčil stanovil: „Co a jak zažívají supervizoři, kteří zavádějí supervizi do kultury zařízení ústavního typu?“ Na tu (i na podotázky) se mu podařilo odpovědět a srozumitelně a věrohodně je diskutovat.

Za velmi zajímavé považuji projevy kultury „zařízení ústavního typu“ tj. velmi familiérní či naopak velmi formální kontakt a: „Když chceš mluvit, musíš nahlas. Když mluvíš, musíš dlouho“.

Práci považuji bezesporu za přínosnou pro obor. Upozorňuje na úskalí, které s sebou přinášejí evropské projekty (supervize pro projekt a ne pro pracovníky a klienty) a zavádění supervize v kultuře ústavu ke které je kultura supervize (supervizora) často opozitem.

Doplňující otázky k obhajobě:

- Může být dobrosrdečná sousedka dosazena shora?
- V závěru doporučujete, aby supervizor zvážil vnitřní motivaci ke vstupu do podobných projektů. Jaká by byla pro vás „ta správná“ vnitřní motivace?

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji stupeň její klasifikace: výborně